

ประกาศกรมการขนส่งทางบก
เรื่อง กำหนดคุณสมบัติด้านการลูกใหม่ การลามไฟของวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในรถโดยสาร
พ.ศ. ๒๕๖๓

ตามที่ได้มีประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดคุณสมบัติด้านการลูกใหม่ การลามไฟของวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในรถโดยสาร พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไว้แล้ว นั้น

โดยที่ได้เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-19) ซึ่งส่งผลกระทบต่อการให้บริการขนส่งที่มีความต้องการขนส่งในภาพรวมลดลง ทำให้ผู้ผลิตรถ ผู้สร้างประกอบรถ ผู้นำเข้ารถ ไม่สามารถจำหน่ายรถที่ผลิต สร้างประกอบ หรือนำเข้าไว้ก่อนที่ประกาศดังกล่าวจะใช้บังคับได้ ประกอบกับปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ได้รับความเห็นชอบวัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์ หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในรถโดยสารยังคงมีอยู่เป็นจำนวนน้อยราย ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดผลกระทบในการบังคับใช้กฎหมายกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๔/๒ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๒ (พ.ศ. ๒๕๕๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรมการขนส่งทางบกจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

- (๑) ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดคุณสมบัติด้านการลูกใหม่ การลามไฟของวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในรถโดยสาร พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
- (๒) ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดคุณสมบัติด้านการลูกใหม่ การลามไฟของวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในรถโดยสาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑
- (๓) ประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดคุณสมบัติด้านการลูกใหม่ การลามไฟของวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในรถโดยสาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

- (๑) “รถ M๒” หมายความว่า รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีที่นั่งมากกว่า ๘ ที่นั่ง ไม่รวมที่นั่งผู้ขับรถ โดยมีน้ำหนักรวมสูงสุดของรถไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม
- (๒) “รถ M๓” หมายความว่า รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารที่มีที่นั่งมากกว่า ๘ ที่นั่ง ไม่รวมที่นั่งผู้ขับรถ โดยมีน้ำหนักรวมสูงสุดของรถเกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม
- (๓) “วัสดุ” หมายความว่า สิ่งที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร

ข้อ ๓ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับกับรถดังต่อไปนี้

- (๑) รถ M๒ และ M๓ ที่เป็นรถปรับอากาศในประเภทการขนส่งประจำทาง ในเส้นทางหมวด ๒ หมวด ๓ และการขนส่งไม่ประจำทาง เว้นแต่เป็นรถที่กำหนดให้มีพื้นที่สำหรับผู้โดยสารยืนและมีการขึ้นลงของผู้โดยสารบ่อยครั้ง (City Bus)
- (๒) รถที่มีลักษณะเป็นรถตู้โดยสารในประเภทการขนส่งประจำทาง และการขนส่งไม่ประจำทาง

ข้อ ๔ เครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งต้องใช้วัสดุตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ในการประกอบหรือการตกแต่ง ได้แก่

- (๑) ที่นั่ง เฉพาะส่วนที่เป็นเบาะนั่งและพนักพิงหลัง
- (๒) ผ้าม่าน
- (๓) ผนัง
- (๔) ที่บุผนัง
- (๕) ที่ปูพื้น
- (๖) พื้นรถ

วัสดุตามวรรคหนึ่ง ให้มีความหนาตั้งแต่ผิวสัมผัสสีกกลงไปเท่ากับความหนาของเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งหรืออย่างน้อย ๑๓ มิลลิเมตร

หมวด ๑

คุณสมบัติด้านการลุกไหม้ การลามไฟของวัสดุ

ข้อ ๕ วัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร ต้องมีคุณสมบัติในการลุกไหม้ การลามไฟ ตามมาตรฐานอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานตามข้อกำหนดทางเทคนิคของยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนควบที่ติดตั้งหรือใช้ในยานยนต์และเงื่อนไขสำหรับการยอมรับร่วมกันของการให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดทางเทคนิค ค.ศ. ๑๙๕๘ ของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปแห่งสหประชาชาติ ข้อกำหนดสหประชาชาติที่ ๑๑๘ ว่าด้วยมาตรฐานความปลอดภัยด้านอัคคีภัยของวัสดุตกแต่งภายในรถโดยสาร อนุกรมที่ ๐๒ (United Nation Regulation ๑๑๘.๐๒ : The Burning Behaviour and/or The Capability to Repel Fuel or Lubricant of Materials Used in The Construction of Certain Categories of Motor Vehicles ; series ๐๒) ขึ้นไป

(๒) มาตรฐานว่าด้วยการลามไฟของวัสดุภายในรถตามข้อกำหนด Federal Motor Vehicle Safety Standards ที่ ๓๐๒ (FMVSS ๓๐๒ : Flammability of Interior Materials)

(๓) มาตรฐานว่าด้วยการลามไฟด้านข้างของวัสดุตามข้อกำหนด International Organization for Standardization ที่ ๕๖๕๘ - ๒ : ๒๐๐๖ (ISO ๕๖๕๘ - ๒ : ๒๐๐๖ : Reaction to fire tests – spread of flame – Part ๒ : Lateral spread on building and transport products in vertical configuration)

(๔) มาตรฐานอื่น ๆ ที่กรมการขนส่งทางบกยอมรับ

ข้อ ๖ เพื่อให้ผู้ประกอบการขนส่งสามารถเลือกวัสดุที่จะนำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติการเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด วัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร ต้องได้รับความเห็นชอบจากกรมการขนส่งทางบก

หมวด ๒

การขอรับความเห็นชอบวัสดุ

ข้อ ๗ ผู้ผลิตรถ ผู้สร้างประกอบรถ ผู้นำเข้ารถ ผู้ประกอบการขนส่ง เจ้าของรถ ผู้ผลิตวัสดุ ผู้จำหน่ายวัสดุหรือผู้นำเข้าวัสดุที่ประสงค์จะขอรับความเห็นชอบวัสดุ ให้ยื่นขอรับความเห็นชอบ ณ สำนักวิศวกรรมยานยนต์ กรมการขนส่งทางบก พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารทั่วไป

(ก) ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว หรือหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลและภาพถ่ายสำเนาทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มีอำนาจลงนามในกรณีเป็นนิติบุคคล

(ข) หนังสือมอบอำนาจ (ถ้ามี) พร้อมภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ

(๒) เอกสารทางเทคนิค

(ก) แบบแสดงข้อมูลรายละเอียดของวัสดุตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๑

(ข) หนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบวัสดุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๘ หรือข้อ ๙ แล้วแต่กรณี

(ค) หลักฐานการรับรองระบบคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน ISO ๙๐๐๑ : ๒๐๐๘ ขึ้นไป หรือหลักฐานการรับรองระบบการจัดการคุณภาพยานยนต์ ISO/TS ๑๖๙๔๙:๒๐๐๙ ขึ้นไป หรือ IATF ๑๖๙๔๙: ๒๐๑๖ ขึ้นไป หรือหลักฐานการรับรองระบบคุณภาพการผลิตจากหน่วยงานตรวจประเมินระบบคุณภาพการผลิตที่แนบท้ายความตกลงว่าด้วยการรับรองข้อกำหนดทางเทคนิคของยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนควบที่ติดตั้งหรือใช้ในยานยนต์ และเงื่อนไขสำหรับการยอมรับร่วมกันของการให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดทางเทคนิค ค.ศ. ๑๙๕๘ ของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปแห่งสหประชาชาติ หรือหลักฐานการรับรองระบบคุณภาพการผลิตจากหน่วยงานตรวจประเมินระบบคุณภาพการผลิตที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการรับรองระบบงาน กระทรวงอุตสาหกรรม (National Accreditation Council (NAC)) ด้านการผลิตวัสดุหรือการสร้างประกอบรถของผู้ผลิตวัสดุหรือของผู้ผลิตรถทั้งคัน

ข้อ ๘ หนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบวัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์ หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในของรถ M๒ ต้องออกโดยหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใด ดังนี้

(๑) หนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบจากหน่วยงานทดสอบที่แนบท้ายความตกลงว่าด้วยการรับรองข้อกำหนดทางเทคนิคของยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนควบที่ติดตั้งหรือใช้ในยานยนต์และเงื่อนไขสำหรับการยอมรับร่วมกันของการให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดทางเทคนิค ค.ศ. ๑๙๕๘ ของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปแห่งสหประชาชาติ ข้อกำหนดสหประชาชาติที่ ๑๑๘ ว่าด้วยมาตรฐานความปลอดภัยด้านอัคคีภัยของวัสดุตกแต่งภายในรถโดยสาร อนุกรมที่ ๐๒ (United Nation Regulation ๑๑๘.๐๒ : The Burning Behaviour and/or The Capability to Repel Fuel or Lubricant of Materials Used in The Construction of Certain Categories of Motor Vehicles ; series ๐๒) ขึ้นไป

(๒) หนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบตามข้อกำหนด Federal Motor Vehicle Safety Standards ที่ ๓๐๒ ว่าด้วยมาตรฐานการลามไฟของวัสดุภายในรถ (FMVSS ๓๐๒ : Flammability of Interior Materials) จากหน่วยงานทดสอบที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC ๑๗๐๒๕ : ๒๐๐๕ หรือ มอก. ๑๗๐๒๕ - ๒๕๔๘ ขึ้นไป ว่าด้วยความสามารถของห้องปฏิบัติการทดสอบและห้องปฏิบัติการสอบเทียบ (General requirements for the competence of testing and calibration laboratories)

(๓) หนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบตามข้อกำหนด International Organization for Standardization ที่ ๕๖๕๘ - ๒ : ๒๐๐๖ ว่าด้วยมาตรฐานการลามไฟด้านข้างของวัสดุ (ISO ๕๖๕๘ - ๒ : ๒๐๐๖ : Reaction to fire tests – spread of flame – Part ๒ : Lateral spread on building and transport products in vertical configuration) จากหน่วยงานทดสอบที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC ๑๗๐๒๕ : ๒๐๐๕ หรือ มอก. ๑๗๐๒๕ - ๒๕๔๘ ขึ้นไป ว่าด้วยความสามารถของห้องปฏิบัติการทดสอบและห้องปฏิบัติการสอบเทียบ (General requirements for the competence of testing and calibration laboratories)

(๔) หนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบคุณสมบัติของวัสดุตามมาตรฐานในข้อ ๕ ของหน่วยงานที่กรมการขนส่งทางบกยอมรับให้ทำการทดสอบวัสดุหน่วยงานหนึ่งหน่วยงานใด ดังนี้

(ก) หน่วยงานทดสอบที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ISO/IEC ๑๗๐๒๕ : ๒๐๐๕ หรือ มอก. ๑๗๐๒๕ - ๒๕๔๘ ขึ้นไป ว่าด้วยความสามารถของห้องปฏิบัติการทดสอบและห้องปฏิบัติการสอบเทียบ (General requirements for the competence of testing and calibration laboratories)

(ข) สถาบันการศึกษา หรือสถาบันหรือหน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐที่มีห้องปฏิบัติการทดสอบด้านการลามไฟของวัสดุ

ข้อ ๙ หนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบวัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์ หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในของรถ M๓ ต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

(๑) กรณีเป็นวัสดุที่ใช้ในการประกอบหรือการตกแต่งที่นั่งที่ติดตั้งตามแนวราบ ต้องมีหนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบตามข้อ ๘ (๑) (๒) หรือ (๔) และกรณีเป็นวัสดุที่ใช้ในการประกอบหรือการตกแต่งที่นั่งที่ติดตั้งตามแนวตั้ง ต้องมีหนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบตามข้อ ๘ (๑) (๓) หรือ (๔)

(๒) กรณีเป็นวัสดุที่ใช้ในการประกอบหรือการตกแต่งผ้าม่าน ผืนผ้า หรือที่บุผนัง ต้องมีหนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบตามข้อ ๘ (๑) (๓) หรือ (๔)

(๓) กรณีเป็นวัสดุที่ใช้ในการประกอบหรือการตกแต่งที่ปูพื้นหรือพื้นรถ ต้องมีหนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบตามข้อ ๘ (๑) (๒) หรือ (๔)

ข้อ ๑๐ การขอยกเลิกการได้รับความเห็นชอบวัสดุ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้กรมการขนส่งทางบกทราบ

ข้อ ๑๑ ผู้ขอรับความเห็นชอบและผู้ได้รับความเห็นชอบวัสดุ ต้องอำนวยความสะดวกให้แก่อธิบดี หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเข้าทำการตรวจสอบกระบวนการผลิตวัสดุ ตลอดจนการปฏิบัติตามประกาศนี้ ณ โรงงานผลิตวัสดุหรือโรงงานสร้างประกอบรถ

หมวด ๓

การทดสอบวัสดุและเกณฑ์การผ่านการทดสอบ

ข้อ ๑๒ การทดสอบวัสดุ เกณฑ์การผ่านการทดสอบ อุปกรณ์และเครื่องมือทดสอบ ต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแต่ละมาตรฐานตามข้อ ๕ หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ๒ หรือภาคผนวก ๓

ข้อ ๑๓ หน่วยงานที่กรมการขนส่งทางบกยอมรับให้ทำการทดสอบวัสดุ ต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบกเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการทดสอบวัสดุด้วย

ข้อ ๑๔ ผู้ขอรับความเห็นชอบวัสดุ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการนำวัสดุไปทำการทดสอบตามมาตรฐานต่าง ๆ ณ หน่วยงานทดสอบ

ข้อ ๑๕ วัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งภายในของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งผลิตตามต้นแบบที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมการขนส่งทางบก และไม่มี ความแตกต่างในสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าวัสดุนั้นได้รับความเห็นชอบวัสดุจากกรมการขนส่งทางบกแล้ว

(๑) ชนิด รุ่น แบบ และผู้ผลิต

(๒) ทิศทางการติดตั้งหรือการจัดวางวัสดุไปประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือตกแต่งภายในรถ

(๓) ชนิดหรือประเภทของวัสดุพื้นฐานที่สำคัญ เช่น หนัง ขนสัตว์ พลาสติก ยาง

(๔) จำนวนชั้นของวัสดุในกรณีประกอบด้วยวัสดุหลายอย่าง (Composite material)

(๕) คุณสมบัติอื่น ๆ ที่มีผลต่อความปลอดภัยด้านอค์คิภัยของวัสดุ

ข้อ ๑๖ ผู้ผลิตวัสดุ ผู้ผลิตส่วนประกอบของวัสดุ หรือผู้ผลิตรถทั้งคัน ต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ได้รับการรับรองระบบคุณภาพการผลิตตามมาตรฐาน ISO ๙๐๐๑ : ๒๐๐๘ ขึ้นไป หรือ หลักฐานการรับรองระบบการจัดการคุณภาพยานยนต์ ISO/TS ๑๖๙๔๙:๒๐๐๙ ขึ้นไป หรือ IATF ๑๖๙๔๙: ๒๐๑๖ ขึ้นไป ด้านการผลิตวัสดุหรือการผลิตรถทั้งคัน

(๒) ได้รับการรับรองระบบคุณภาพการผลิตจากหน่วยงานตรวจประเมินระบบคุณภาพการผลิตที่แนบท้ายความตกลงว่าด้วยการรับรองข้อกำหนดทางเทคนิคของยานยนต์ อุปกรณ์และส่วนควบที่ติดตั้งหรือใช้ในยานยนต์ และเงื่อนไขสำหรับการยอมรับร่วมกันของการให้ความเห็นชอบในข้อกำหนดทางเทคนิค ค.ศ. ๑๙๕๘ ของคณะกรรมการการเศรษฐกิจยุโรปแห่งสหประชาชาติ

(๓) ได้รับการรับรองระบบคุณภาพการผลิตจากหน่วยงานตรวจประเมินระบบคุณภาพการผลิตที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการรับรองระบบงาน กระทรวงอุตสาหกรรม (National Accreditation Council (NAC)) ด้านการผลิตวัสดุหรือการสร้างประกอบรถ

ข้อ ๑๗ กรณีหากตรวจพบว่าวัสดุที่ใช้ในการประกอบหรือการตกแต่งภายในของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ กรมการขนส่งทางบก จะไม่ให้ความเห็นชอบรถหรือไม่ให้ผ่านการตรวจสอบสภาพรถ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ การตรวจสอบสภาพรถ กรณีเป็นรถที่อยู่ภายใต้บังคับของประกาศนี้ ให้ผู้ประกอบการขนส่ง หรือเจ้าของรถแนบหนังสือให้ความเห็นชอบวัสดุที่กรมการขนส่งทางบกออกให้แก่ผู้ได้รับความเห็นชอบวัสดุ และหนังสือรับรองจากผู้ผลิตรถ ผู้สร้างประกอบรถ หรือผู้ติดตั้งเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งรถ ซึ่งรับรองว่าวัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือตกแต่งภายในรถเป็นวัสดุที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมการขนส่งทางบกแล้ว ประกอบการตรวจสอบสภาพรถด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับรถที่ได้รับความเห็นชอบเป็นแบบรถพร้อมกับได้รับความเห็นชอบวัสดุในคราวเดียวกัน

ข้อ ๑๙ กรณีรถที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งรถ ซึ่งต้องใช้วัสดุตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ให้ผู้ประกอบการขนส่งหรือเจ้าของรถแนบหนังสือให้ความเห็นชอบวัสดุที่ กรมการขนส่งทางบกออกให้แก่ผู้ได้รับความเห็นชอบวัสดุ และหนังสือรับรองจากผู้ประกอบเครื่องอุปกรณ์ หรือส่วนควบหรือผู้ตกแต่งรถ ซึ่งรับรองว่าวัสดุที่นำมาใช้ในการประกอบเป็นเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือ ตกแต่งภายในรถ เป็นวัสดุที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมการขนส่งทางบกแล้ว ประกอบการขอรับความ เห็นชอบรถหรือการตรวจสอบสภาพรถด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ บรรดาวัสดุที่ได้รับความเห็นชอบไว้แล้วตามประกาศกรมการขนส่งทางบก เรื่อง กำหนดคุณสมบัติด้านการลุกไหม้ การลามไฟของวัสดุที่ใช้ตกแต่งภายในรถโดยสาร พ.ศ. ๒๕๕๙ และที่แก้ไข เพิ่มเติม ให้ถือว่าได้รับความเห็นชอบตามประกาศนี้

ข้อ ๒๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับกับรถที่จดทะเบียนใหม่ รถที่มีการเปลี่ยนตัวถัง รถที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วแต่ได้แจ้งเลิกใช้รถตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วนำมาจดทะเบียนใหม่ ซึ่งมีการเปลี่ยนตัวถัง และรถที่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเครื่องอุปกรณ์หรือส่วนควบหรือการตกแต่งรถซึ่งต้องใช้วัสดุ ตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้

(๑) วัสดุที่นำมาใช้ประกอบหรือตกแต่งเป็นที่นั่งและผ้าม่าน ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

(๒) วัสดุที่นำมาใช้ประกอบหรือตกแต่งเป็นผนัง ที่บุผนัง ที่ปูพื้นและพื้นรถ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับรถที่ได้รับความเห็นชอบเป็นรถโดยสารทั้งคันก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายจิรุตม์ วิศาลจิตร)

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

ภาคผนวก ๑
แบบแสดงข้อมูลรายละเอียดของวัสดุ

๑. ข้อมูลทั่วไป

General

(๑) ยี่ห้อ (ชื่อทางการค้าของผู้ผลิตวัสดุ) :

Make (trade name of material manufacturer)

(๒) แบบ และชื่อทางการค้าของวัสดุ :

Type and general commercial description

(๒.๑) แบบย่อย : ๑)

Variant(s) : ๒)

๓)

๔)

๕)

(๓) ชื่อและที่อยู่ของผู้ผลิตวัสดุ :

Name and address of manufacturer

(๔) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับความเห็นชอบวัสดุ :

Name and address of approval applicant

(๕) วิธีการขึ้นแบบ กรณีที่มีการทำเครื่องหมายบนวัสดุ :

Means of identification of type , if marked on the vehicle

(๕.๑) ตำแหน่งของเครื่องหมายขึ้นแบบ :

Location of that marking

๒. ข้อมูลวัสดุ

Interior Materials

(๑) ภาพของวัสดุ :

Overall of photographs of a representative material(s)

(๒) สีหรือลวดลายของวัสดุ :

Colour(s) or pattern of Material

(๓) ใช้วัสดุนี้เพื่อทำ :

Material(s) used for

(๔) วัสดุพื้นฐานทำมาจาก :

Base material(s)/designation

(๕) เป็นวัสดุเดี่ยวหรือวัสดุผสม/จำนวนชั้นของวัสดุ :

Composite/single material, number of layers

ชั้นที่ (Layer) ๑

ชั้นที่ (Layer) ๒

ชั้นที่ (Layer) ๓

ชั้นที่ (Layer) ๔

- (๖) ชนิดของสารเคลือบวัสดุ :
Type of coating
- (๗) ความหนามากที่สุดและน้อยที่สุดของวัสดุ :
Minimum to maximum thickness
- (๘) ความหนาแน่นของวัสดุ (ถ้ามี)
Density of Material(s)
- (๙) เงื่อนไขทิศทางการติดตั้ง/จัดวางวัสดุ
(แนวราบ/แนวตั้ง/ทั้งสองแนว) :
Permissible direction which the component may be installed:
(horizontal / vertical /both horizontal and vertical direction(s))
รศ M๒:
รศ M๓:
- (๑๐) มาตรฐานที่ใช้ในการทดสอบ :
Test Method
- (๑๑) หมายเลขหนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบ:
Type - approval or Test report number
- (๑๒) ชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานทดสอบ:
Name and address of Technical testing service
- (๑๓) วันที่ออกหนังสือรับรองหรือรายงานผลการทดสอบ:
Type - approval issued date or Test report issued date

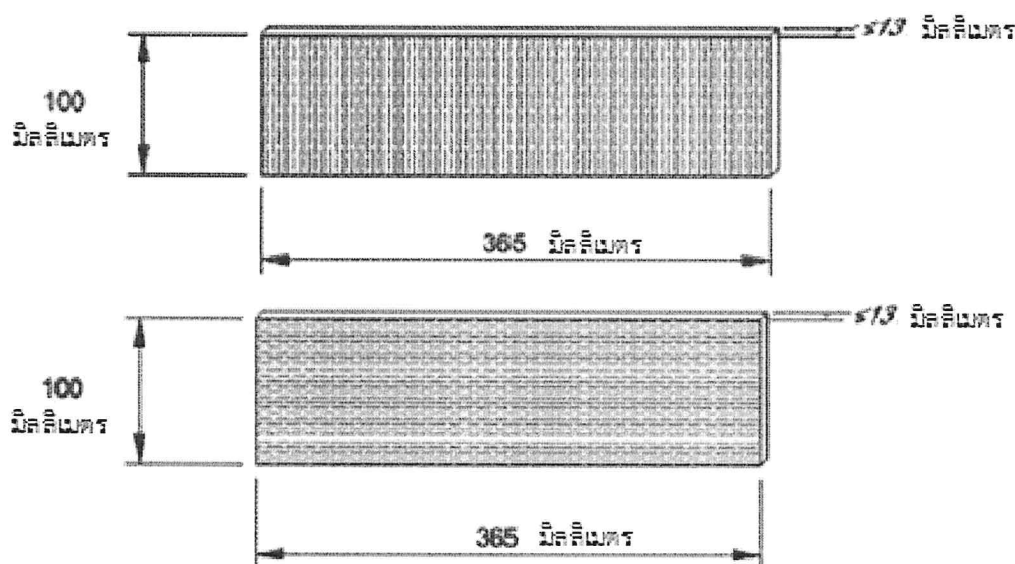
ภาคผนวก ๒
การทดสอบการลามไฟของวัสดุในแนวราบ

๑. การเตรียมตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการทดสอบ

กรณีที่ ๑ เป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติของวัสดุคงที่ทุกทิศทาง (Isotropic) ให้เตรียมวัสดุจำนวน ๕ ชิ้นตัวอย่าง

กรณีที่ ๒ เป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติของวัสดุแตกต่างกันในแต่ละทิศทาง (Non - Isotropic) ให้เตรียมวัสดุตัวอย่างทิศทางละ ๕ ชิ้นตัวอย่าง รวมทั้งหมด ๑๐ ชิ้นตัวอย่าง

รูปร่างและขนาดของตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการทดสอบเป็นไปตามรูปที่ ๑ โดยมีความหนาเท่ากับความหนาของวัสดุที่จะนำไปใช้จริง แต่ไม่เกิน ๑๓ มิลลิเมตร

รูปที่ ๑ รูปร่างและขนาดของตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการทดสอบการลามไฟของวัสดุในแนวราบ

ทั้งนี้ ก่อนทำการทดสอบ ต้องเก็บตัวอย่างวัสดุอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๗ วัน ที่อุณหภูมิ 23 ± 2 องศาเซลเซียส และมีความชื้นสัมพัทธ์ที่ 50 ± 5 เปอร์เซ็นต์

๒. วิธีการทดสอบ

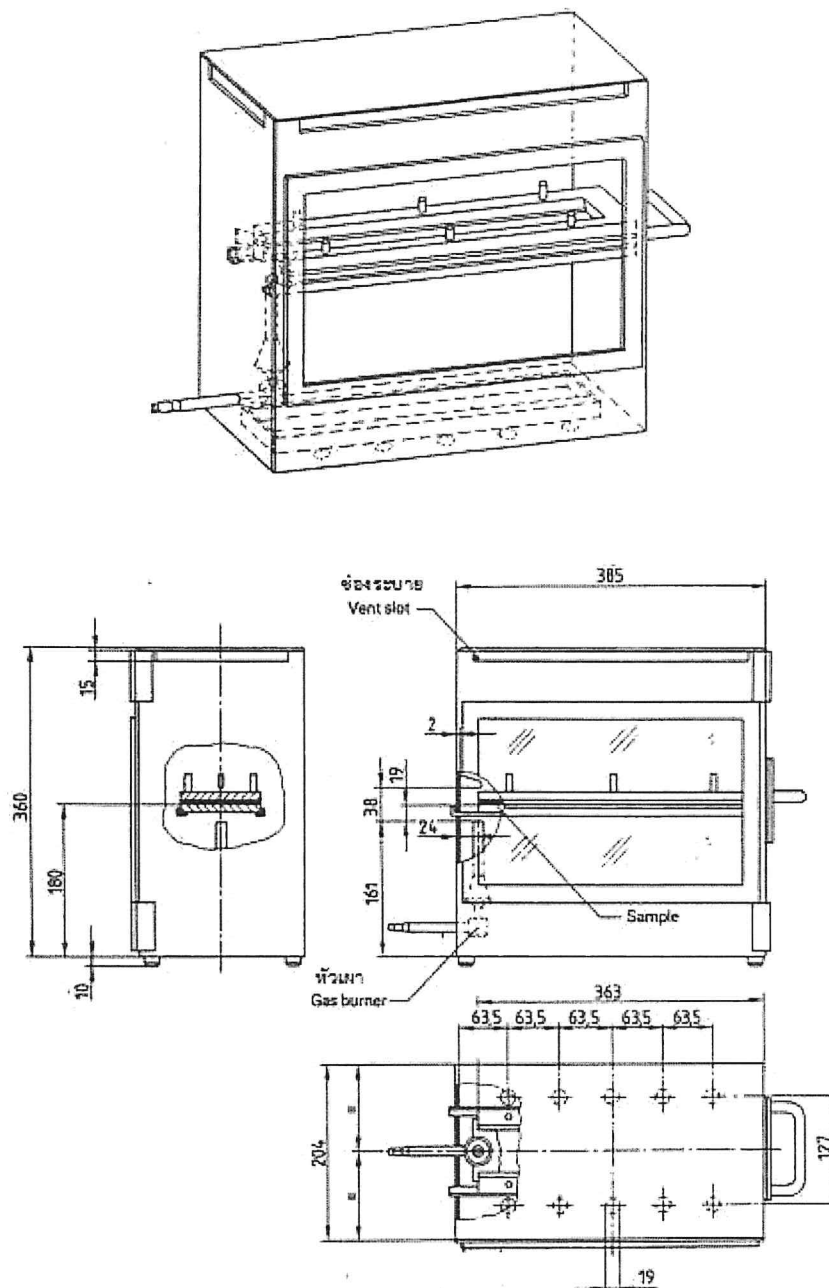
- (๑) จุดไฟตัวอย่างวัสดุด้วยเปลวไฟมาตรฐานที่ใช้ในการทดสอบ เป็นเวลา ๑๕ วินาที
- (๒) จับเวลาการเผาไหม้ทั้งหมด และวัดระยะการเผาไหม้บนตัวอย่างวัสดุเทียบกับจุดเริ่มต้นการเผาไหม้
- (๓) ควบคุมอุณหภูมิภายในอุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ เริ่มต้นที่ไม่เกิน ๓๐ องศาเซลเซียส
- (๔) รายงานผลการทดสอบให้อยู่ในรูปอัตราการลามไฟ หน่วยเป็นมิลลิเมตรต่อนาที
- (๕) กรณีตัวอย่างวัสดุไม่ติดไฟ หรือไม่เกิดการลามไฟ หรือลามไฟไม่ถึงจุดวัดเริ่มต้น ให้ถือว่าอัตราการลามไฟเป็น ๐ มิลลิเมตรต่อนาที

๓. เกณฑ์การผ่านการทดสอบ

อัตราการลามไฟสูงสุดของตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการทดสอบต้องไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตรต่อนาที

๔. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

(๑) เป็นห้องเผาไหม้ที่มีรูปร่างและขนาดตามรูปที่ ๒

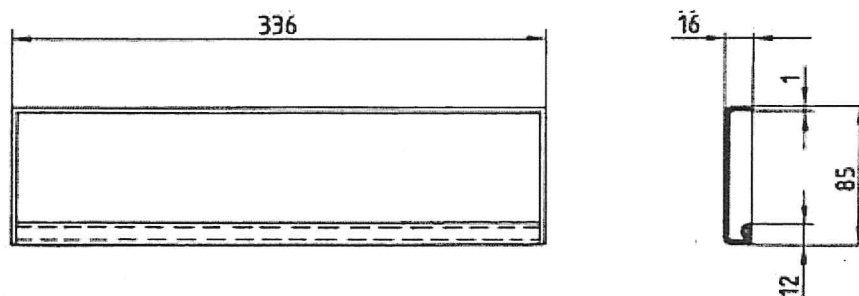
รูปที่ ๒ รูปร่างและขนาดของห้องเผาไหม้ (หน่วยเป็นมิลลิเมตร)

(๒) ด้านหน้าของห้องเผาไหม้ต้องเป็นหน้าต่างที่สามารถมองเห็นวัสดุจากภายนอก โดยต้องสามารถป้องกันไฟได้ ซึ่งอาจเป็นฝาครอบที่เป็นหน้าต่างทั้งหมดหรือมีส่วนที่เป็นโครงสร้างรองรับก็ได้

(๓) ด้านล่างของห้องเผาไหม้ต้องมีระบาย และด้านบนของห้องเผาไหม้ต้องเป็นช่องระบาย (Vent slot) โดยรอบ

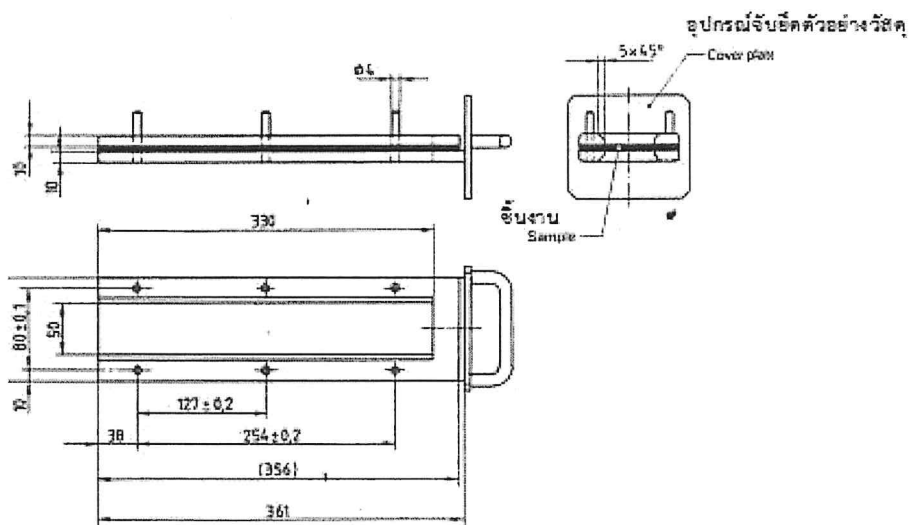
(๔) ห้องเผาไหม้ต้องวางอยู่บนขารองรับที่มีความสูง ๑๐ มิลลิเมตร

(๕) ต้องมีแผ่นรองการหยดหรือหลอมของวัสดุ ที่บริเวณด้านล่างของห้องเผาไหม้ โดยมีรูปร่างและขนาดตามรูปที่ ๓

รูปที่ ๓ รูปร่างและขนาดของแผ่นรองการหยดหรือหลอมของวัสดุ (หน่วยเป็นมิลลิเมตร)

(๖) อุปกรณ์จับยึดตัวอย่างวัสดุ ประกอบด้วย แผ่นหรือโครงโลหะรูปตัว U จำนวน ๒ ชุด ซึ่งสามารถป้องกันการกัดกร่อนได้ โดยมีรูปร่างและขนาดตามรูปที่ ๔

รูปที่ ๔ รูปร่างและขนาดของอุปกรณ์จับยึดตัวอย่างวัสดุ (หน่วยเป็นมิลลิเมตร)

(๗) หัวเผา (Gas Burner) ต้องมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน ๙.๕ ± ๐.๕ มิลลิเมตร และอยู่ในตำแหน่งตามรูปที่ ๒ โดยแก๊สที่ใช้ทดสอบ ต้องให้ค่าความร้อน (calorific value) ได้ไม่น้อยกว่า ๓๘ เมกกะจูลต่อลูกบาศก์เมตร (MJ/m^3)

ภาคผนวก ก

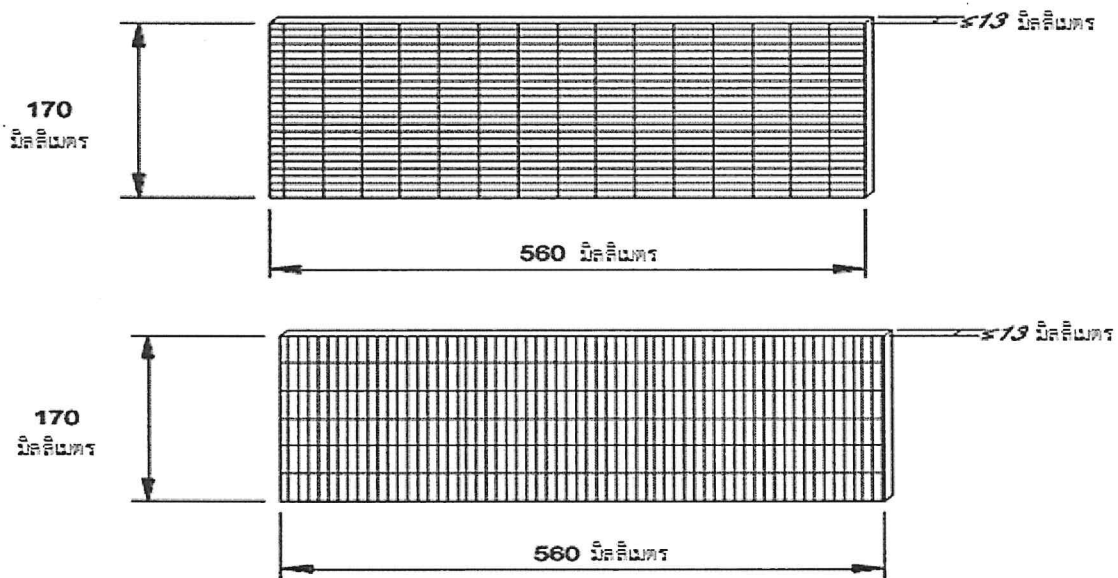
การทดสอบการลามไฟของวัสดุในแนวดิ่ง

๑. การเตรียมตัวอย่างวัสดุทดสอบ

กรณีที่ ๑ เป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติของวัสดุคงที่ทุกทิศทาง (Isotropic) ให้เตรียมวัสดุจำนวน ๓ ชิ้นตัวอย่าง

กรณีที่ ๒ เป็นวัสดุที่มีคุณสมบัติของวัสดุแตกต่างกันในแต่ละทิศทาง (Non - Isotropic) ให้เตรียมวัสดุตัวอย่างทิศทางละ ๓ ชิ้นตัวอย่าง รวมทั้งหมด ๖ ชิ้นตัวอย่าง

รูปร่างและขนาดของตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการทดสอบเป็นไปตามรูปที่ ๕ โดยมีความหนาเท่ากับความหนาของวัสดุที่จะนำไปใช้จริง แต่ไม่เกิน ๑๓ มิลลิเมตร

รูปที่ ๕ รูปร่างและขนาดของตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการทดสอบการลามไฟของวัสดุในแนวดิ่ง

ทั้งนี้ ก่อนทำการทดสอบ ต้องเก็บตัวอย่างวัสดุอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง ที่อุณหภูมิ 23 ± 2 องศาเซลเซียส และมีความชื้นสัมพัทธ์ที่ 50 ± 5 เปอร์เซ็นต์

๒. วิธีการทดสอบ

(๑) จุดไฟตัวอย่างวัสดุด้วยเปลวไฟมาตรฐานที่ใช้ในการทดสอบ เป็นเวลา ๕ วินาที ถ้าตัวอย่างวัสดุไม่ติดไฟให้ทดสอบตัวอย่างวัสดุชิ้นใหม่ โดยจุดไฟเป็นเวลา ๑๕ วินาที

(๒) จับเวลาการลามไฟของตัวอย่างวัสดุ ดังนี้

(ก) การลามไฟถึงจุดอ้างอิงตำแหน่งล่าง (Lower Marker)

(ข) การลามไฟถึงจุดอ้างอิงตำแหน่งกลาง (Middle Marker)

(ค) การลามไฟถึงจุดอ้างอิงตำแหน่งบน (Upper Marker)

(๓) รายงานผลการทดสอบให้อยู่ในรูปอัตราการลามไฟในแต่ละช่วงจุดอ้างอิง (Marker) หน่วยเป็น มิลลิเมตรต่อนาที (จำนวน ๓ ค่า ต่อตัวอย่างวัสดุแต่ละชิ้น)

(๔) กรณีตัวอย่างวัสดุไม่ติดไฟ หรือไม่เกิดการลามไฟ ให้ถือว่าอัตราการลามไฟเป็น ๐ มิลลิเมตรต่อนาที

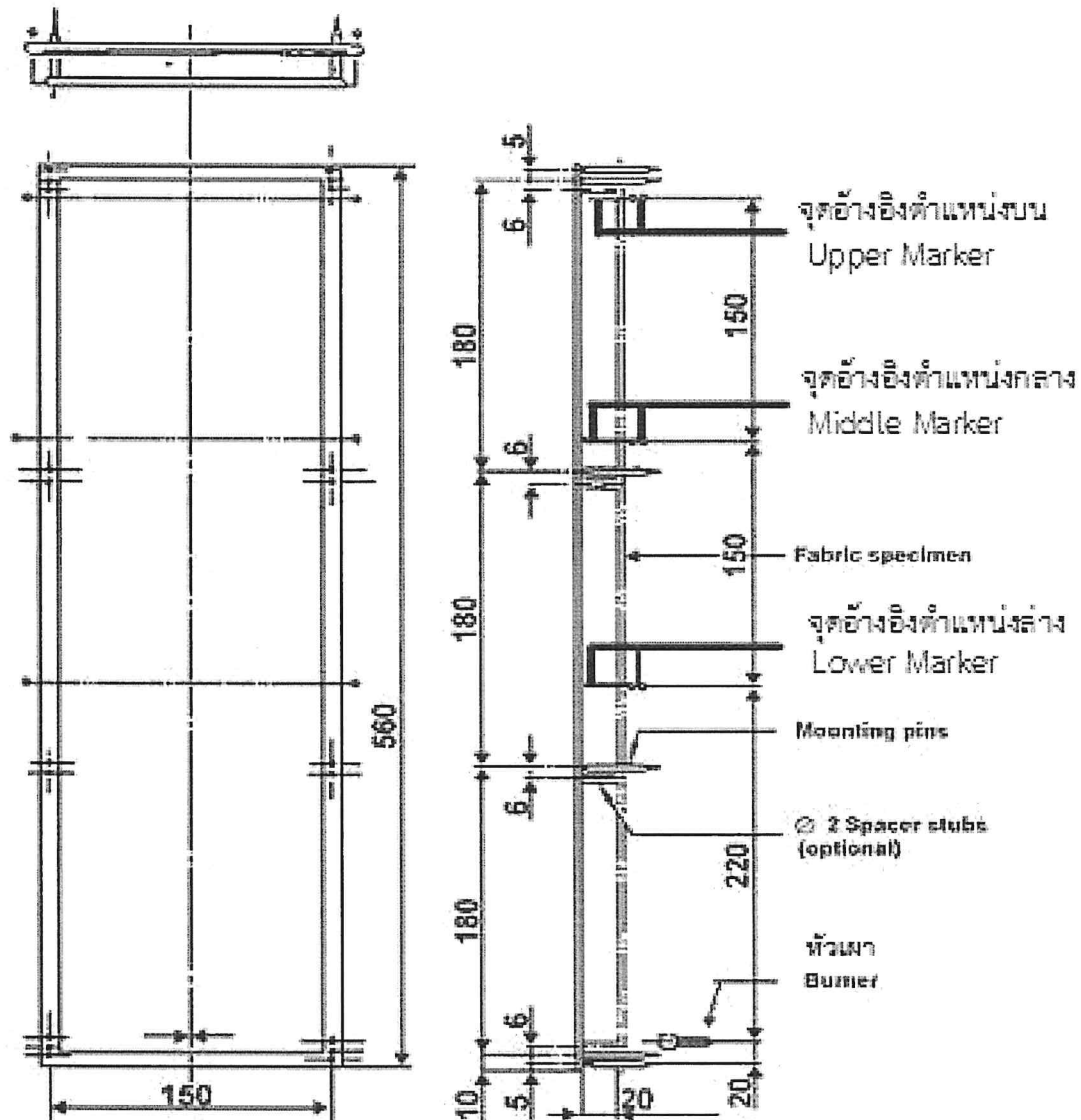
๓. เกณฑ์การผ่านการทดสอบ

อัตราการลามไฟสูงสุดของตัวอย่างวัสดุที่ใช้ในการทดสอบต้องไม่เกิน ๑๐๐ มิลลิเมตรต่อนาที

๔. อุปกรณ์ที่ใช้ทดสอบ

ประกอบด้วย

(๑) อุปกรณ์จับยึดตัวอย่างวัสดุ ประกอบด้วย โครงสี่เหลี่ยม สูง ๕๖๐ มิลลิเมตร โดยมีขนาดและลักษณะตามรูปที่ ๖

รูปที่ ๖ ขนาดและลักษณะของอุปกรณ์จับยึดตัวอย่างวัสดุ (หน่วยเป็นมิลลิเมตร)

(๒) อุปกรณ์การเผาไหม้ ซึ่งใช้แก๊สโพรเพนหรือแก๊สบิวเทนเป็นเชื้อเพลิง

(๓) มีระบบระบายอากาศที่ดี

(๔) แผ่นรองรับตัวอย่างวัสดุ (Template) ทำจากวัสดุที่เหมาะสมและสามารถรองรับขนาดของตัวอย่างวัสดุที่ใช้ทดสอบ

(๕) อุปกรณ์กำหนดจุดอ้างอิง ทำจากฝ้ายเชือกสีขาว มีความหนาแน่นไม่เกิน ๕๐ tex.